

Naše ďakujem

Bol september, krásny čas, keď k Vám prišli prvý raz.
Malí, drobní, ustráchaní, s nimi tatovia a mamy.
V očkách údiv, zvedavosť, aj obáv bolo veru dosť ☺.
Čakajúc to, čo sa stane, pustili si s mamou dlane,
vykročili smelo vpred.

Spolu dvadsať detí v ten deň započalo novú éru.
S nimi pani učiteľka, vkladajúca do nich vieru.
Vieru v úspech, v pekné časy, v deti rastúce do krásy.

A čas išiel, deň ku dňičku, tu príklad, tu básničku,
učili sa deti všetko, čo im bude k žitiu treba.
Raz, keď budú veľkí, slávni, spomenú si doma mamy,
ako bojovali s písmenkami.
S číselkami, s vlastivedou, s písomkou, keď znela triedou.

Potešení jednotkami, posmelení úspechmi,
povzbudení pekným slovom, uznaním a pochvalou,
tešili sa doma potom celý večer s tatom, s mamou.

Aj päťka sa našla veru, tú však má mať každý žiak ☺.
Doma potom zle nedobre vypočul si neborák ☺!
Aj poznámky v žiackej knižke ozdobili občas stránku
ináč plnú jednotiek ☺.
Čo už, keď im občas v žilkách ihral beťár z Čertoviec ☺?

Dnes Vám chceme poďakovať
za tie krásne dni a chvíle, za tie naše deti milé ☺.
Za to všetko, čo dnes vedia, za to, že sú šikovní,
že ste mali trpezlivosť v chvíľach ťažších, horších dní.
Za to, že si v srdiečkach nesú krásnu spomienku
na ich prvú učiteľku, pani Hudecovú Lenku ☺.

Aj Vám, pani vychovávateľka,
patrí naša vďaka veľká,
za to, že ste dokázali zvládnuť naše deti drahé.
Že im bolo s Vami dobre, že boli vždy s Vami rady,
že ste chápali ich záporny a chválili ich klady.

Preto obe skvelé dámy, ostávate navždy s nami.
Nesieme Vás v našich myšliach,
v dušiach, srdciach, v spomienkach.
Prajeme Vám veľa lásky, veľa dobrých, slušných žiakov,
nech je práca pre Vás sviatkom.
Nech ste zdravé, nech ste šťastné, nech Vás život odmení
množstvom pekných, milých dní.